

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primește abonamente Ioan Bianu, profesor, București.
Calea Victoriei nr. 135.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.
Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

PROCESUL NOSTRU.

Discursul de apărare

al

domnului Ioan Russu Șirianul.

Onorată Curte!

În urma verdictelor mereu afirmative aduse aici în contra noastră și mai ales după cele patru procese de presă intentate numai în acest din urmă an luptătorilor noștri naționali, noi Românii, atât din statul Sfântului Ștefan, cât și cei din regatul român, ba în treaga străinătate chiar, am primit impresia, că aducerea unor acușări români la Cluj însemnează întemnițarea acestora. Pentru că nu este decât cestiune de timp, ca din acușări noi să ajungem osândiți, întemnițați, fie acușarea ce ni-se aduce chiar atât de neîntemeiată, ca cea prezentată d-voastră azi. Așa, că pentru Români și pentru străini care cu nepărtinire judecă procesul ce se desbăte între d-voastră Ungurii și noi Românii, pentru caracterizarea situațiunii se impune următoarea comparație: D-voastră, curtea cu jurați sânteți o mare turburată, aflată de viscolul șovinismului, pe ale cărui valori barca noastră — *causa română* — fie dusă de vîlșii cât de vîlșioși și rezoluți, cu intențiuni cât se poate de bune și pacinice, ei au să peară, au să fie înghițiți. Aceasta cu atât mai ales, cu cât ținta lor e mai sfântă, cu cât ei pentru dreptate luptă, până-ce curentul de care azi stăpâniți sunt toți Ungurii, este bolnav, îngrijitor de nenorocit.

Eată cauza, pentru care la toate procesele noastre de presă ați auzit și veți auzi contestându-vi-se imparțialitatea. Azi la noi nu e o presupunere slabă, ci o credință întemeiată pe crude experiențe, că sîntem aduși aici să fim judecați nu conform principilor justiției senine și adevărate: ca oameni care într'un moment de slăbiciune am fi putut să ne abatem dela lege, ci ca niște dușmani pronunțați ai statului și ai poporului maghiar. Ear judecătorii noștri fac parte din tabăra cărei dușmani sîntem declarați, sînt fiii naționalității cărei atât de mult îi place să se identifice cu statul.

În asemenea împrejurări apărarea noastră este mai mult o forță numai. Pentru că fie cuvintele noastre cât de sincere și calde, pe de o parte nu sîntem înțeleși nemijlocit de d-voastră, pe de altă parte ori-cât de judecători ați dori să vă arătați, vă este greu să vă desbrăcați de slăbiciunile d-voastre naționale și să priviți în noi numai pe acușări, ear nu și pe fiii națiunii române, care azi, taină numai este, se află într-o crâncenă luptă cu Maghiarii.

Și chiar dacă intrând în incinta curții, ați lăsa afară patimi și slăbiciuni, sînteți influențați aici și acum, când țineți în mână cântarul dreptății. Eu nu vreau să reproduc cuvinte ce am auzit în public, cuvinte din care m'am convins că sînt în mijlocul unor oameni care nu privesc în noi pe concetățeni lor, ci pe potrivnicii contra căror stirpire au proclamat. Trebuie să relevăm însă întreruperile ce publicul demonstrativ a făcut apărătorilor noștri, trebuie să relevăm neplăcerea ce s'a observat la auzul cuvintelor românești ale iubitului meu coleg Albini. Ni-se ia în nume de rău dec și lucruri, pe care le facem întemeiați pe legi de d-voastră, de Unguri aduse.

În asemenea împrejurări cum ați pute deci cere, ca Românii cu încetare să intre în acest sanctuar al justiției, cum credeți ca un ziarist român nedreptățit să nu se simtă chiar înainte de a fi-se dicta verdictul afirmativ: numai prin faptul aducerii sale înaintea curții cu jurați ungurești, pe care el o va constituită pe principiul detestat atât de notor în proverbul român „*Turcul te boie, Turcul te judecă*”!

Fratele meu în ale prigonirilor, acusatul Albini, n'a dat decât acestui proverb român expresie când v'a spus că vă ține pe toți la fel interesaiți în procesul ce judecați. Nu pe el trebuia deci să vă supărați, ci pe

întreg poporul român, căci Românii toți cred și mărturisesc în acest chip.

Mirarea mea nu în această direcție este însă îndreptată. Mirat sînt cum de dl procuror pe noi ne-a dat în judecată, pe noi ne acușă de agitare în contra naționalității. Dar noi nu sîntem decât fideli interpreți ai spiritului poporului român. Ba dacă vinovați am pute fi, aceasta numai pentru că nu descriem destul de colorat amărăciunea mare, nemulțumirea adîncă ce frîmîntă neamul nostru.

Pe adevărații agitatori nu între ziaristii români să-i caute dl procuror, ci să se pornească proces în contra tuturor redacțiilor ziarelor ungurești. Pentru că agitare mai criminală, însușiri mai perverse, minciuni mai îndrăznețe ca cele-ce umplu coloanele ziarelor maghiare nicăiri pe suprafața pămîntului nu se poate găsi.

Dar unde trăște dl procuror, nu în Cluj? Nu cetește d-sa foile ungurești, ci e pus numai pentru a lua la ochi, a ridica cu grămada pe luptătorii din presa românească? Dar pentru dovedirea păcătoasei agitări a presei maghiare v'aș pute aduce o roabă întregă de articoli din foile ungurești, contra căror ar fi trebuit să facă proces.

Nu este însă nevoie să mă refer la articoli, ci voi aminti fapte.

N'a auzit dl procuror și d-voastră toți, de cele întemperate mai zilele trecute — vedeți că sînt generos, nu merg la vandalisme din anul trecut — la Turda și Oradea mare?

Eu cred că dacă dl procuror ținea să fie păzitor al legii, nu pe noi ne aducea aici, care lasă că n'am scris, n'am putut să scriem toți articolul învinovat, dar chiar dacă am admite că l'am scris, nu se poate admite că articolul cuprinde agitare, căci el este pur și simplu expunere a unor fapte istorice; ci trebuia să aducă aici pe jurnaliștii maghiari, care prin scrisurile lor au provocat scenele brutale și neomenești ce trebuie să vă ridice la toți în față sângele de rușine, scene, care sînt o vecinică pată nu numai pentru Ungaria, dar pentru Europa întreagă.

Cum? când în mijlocul orașelor maghiare Românii sînt nu numai insultați, dar casele lor dărîmate, când spartă a fost chiar rezidența unui prelat român; ba ca infamia să fie completă, s'a dat asalt sfintei biserici, lui Christos închinată, când noi Românii ne plângem despre asemenea barbarii, *agităm*?

Agitarea n'au făcut-o oare foile maghiare care alarmate de pamfletul unui om eșit din casa nebulilor, s'au năpustit cu condeii veninos asupra Românilor, nu pentru că ei ar fi greșit față cu legile, ci numai pentru că sînt Români!

Și totuși nouă se ne zică dl procuror că: „*visszaélnék a szabadság ovmdányával*” (abusează de euceririle libertății). Nouă se ne impute cu atîta asprime că agitarea e pentru noi un mijloc de a ne agonisi un codru de pîne? Nouă se ne sune: „*korlátokat kell nekik szabni*” (trebuie înfrînăți)?

Nu! Abusivi nu noi sîntem, ci dl procuror încuragiază pe abusivii din presa maghiară, când îi lasă neînfrînăți, ear' la goană numai pe noi ne ia.

Nu! cariera de ziarist pentru noi este o chemare, o nobilă misiune, este a te expune celor mai aspre prigoniri, suferințelor celor mai crude din temnițele negre ungurești? Și colegul meu Albini și eu am fi putut de sigur să ajungem la un codru de pîne mai cu puțină suferință agonisit, decât să ne expunem ca dl procuror să ne trască aici când îi vine cheful!

Nu! De înfrînat nu în presa română este, ci înfrîne dl procuror pe cei din presa șovinistă maghiară, care nu mai cunosc hotărî în a batjocori adevărul, a ne insulta nu pe noi Românii numai, ci pe toate naționalitățile.

Pentru-ca să vă facă, dlor jurați, a crede că în adevăr articolul cuprinde agitare, pentru-ca să vă prezente ziarul „*Tribuna*” ca primejdios, ear' pe noi, care scoatem acest

jurnal criminali, dl procuror ne mai aruncă în față grava acușare că: „*ferdít és hazudik*” (întortochiază și mint), zice că „*minden sorban hazugság*” (în fiecare rînd câte o minciună).

Se ferește însă a cita, nită datorita de a și dovedi ceea-ce afirmă.

Dar în chipul acesta sînt sedus a presupune, că domnul procuror vrea să apese în cumpănă, seducându-vă numai, și nu argumentând, dovedind, cum ar cere poziția și maiestatea rolului ce are ocupînd acel fotoliu. Semne, domnule procuror, semne și dovezi că am agitat, căci simplu expunerea unor fapte petrecute ori simțite în mijlocul poporului nostru — nu poate constitui crimă. Dacă în privința asta îndreptare voești, atunci trebuie să lucrezi la înlăturarea cauzelor ce aduc nemulțumiri și ferve în între Români, trebuie să vă desistați dela acușă în contra noastră și cu domnii jurați împreună să dați un memento guvernului și presei maghiare, să opriți și pe unul și pe altul în calea de prigoniri nedrepte ce a început de atîta vreme și continuă cu atîta pasiune.

Drept acușare în contra noastră mai ia domnul procuror faptul, că în articolul învinovat toate nedreptățile din trecut în sarcina poporului maghiar sînt puse și că pentru cele de azi deasemeni Ungurii sînt făcuți responsabili.

Am avut onoarea se arăt, în privința asta, că articolul este rău tradus: în el e vorba nu de întreg poporul maghiar, ci de o clasă stăpînitoare, — în trecut, și de guvern, în prezent. Ear' dacă cu privire la trecut articolul confundă pe nemeșii de atunci cu întreaga națiune maghiară, aceasta se motivează pe faptul, că în trecut *politicește* națiunea maghiară era reprezentată prin nemeșime. Această nemeșime asupria, deci contra ei istoria vieții noastre naționale cu drept cuvînt poate cuprinde dojană. Tot așa de îndreptățiti sîntem, ca pentru suferințele noastre din prezent să acușăm pe guvernul actual, lucru ce-l fac de altmîntreli și foile ungurești ocărîndu-l mult mai violent decât noi. Și de când a critica guvernul însemnează a agita în contra naționalității? În care carte de legi a găsit domnul procuror această teorie? De sigur, că nicăiri, nici un jurisprudent, nici un bărbat de stat nu împărtășește această teorie, inventată de domnul procuror acum numai pentru-ca în lipsă de alte motive, pe o asemenea șubredă și nedreaptă afirmare să ceară întemnițarea noastră.

Și apoi să admitem că chiar guvernul fără motive ar fi fost atacat în articol. Întreb pe domnii jurați: este rolul dumnealor ca aici să se declare solidari cu guvernul? Ori să caute dreptatea și întemeiați pe dovezi sdobitoare numai, din care domnul procuror nu aduce nici una, să ne declare vinovați.

Las acest răspuns să-l dea însuși dl procuror!

Nu pot lăsa însă nerelevat faptul, că dl procuror pentru-ca să atenuze cruzimile ce pe la 1784 iobagii români suferiau din partea nobilimii maghiare, zice că nu Ungurii au inventat iobăgia, ci că și în alte state acest sistem nenorocit a domnit poate cu mai multă teroare.

Domnilor! Cunosc și eu istoria și mă angajez la o discuție istorică cu dl procuror. Îl desfid să arete însă, că în altă parte a Europei sătenii se fi fost atât de nemilos stăpîniți ca în Ardeal. Și e firesc, ca în mijlocul unor dureri atât de mari, și explozia să fie violentă. Nu este însă între noi Românii cărturari, care se nu regretă vîrsarea de sânge nevinovat la 1784. Tot așa de adevărat este însă, că noi toți privim în Horia, Cloșca și Crișan pe eroii și martirii naționali; toți știm că ei nici pentru drepturile poporului român au luptat, și ei unul dintre noi nu învinovățim pe capii mișcării de atunci pentru devastările făcute: ele erau o urmare naturală a stării ticăloase în care țeranii români erau ținuți de nemeși.

„*Miért nem foglalkozik a román hazában létezett visszárlékekkel*” (de ce nu se ocupă cu nelegiuirile din patria română), eată o altă imputare.

Ciudat chip de acușare! Să ne învinovățască pe noi, patru ziaristi români, de ce nu alt Român, înregistrînd cele întemperate la 1784 în Ardeal, nu s'a ocupat și cu starea de lucruri din România. Și mai ciudat este însă, că se ocupă d-sa cu lucrurile din România. Cum însă? Batjocorînd istoria noastră, de care habar n'are. Da, d-le procuror, să nu protestezi, să mă jerti că te cert pentru chipul cum ai prezentat domnii jurați viața din România. Apoi eu am avut fericita ocazie să cunosc o numai stările actuale din România, ci am fost și profesor de istorie română. Mă simt deci adînc revoltat când pentru a scușa pe ignobilii nemeși maghiari din trecut, puneți în cărea principatelor române cruzimi, care nici-odată nu s'au sîvîrșit și dacă este vre-o epocă tristă în trecutul mîndrului regat român de azi, aceasta nu prin lege era recunoscută, ca instituțiunea nobilitară și iobăgia, ci era abaterea dela legi a unor străini, a fanarioșilor, care se înstăpîniseră fraudulos pe țeară. Chiar Vlad Tepeș, domnule procuror, nu a fost un sanguinar murdar cum îl socotești d-ta. El n'a fost crud decât cu ticăloșii, cu leneșii, cu pungașii. Sub dînsul Muntenia a înflorit, a fost puternică. Că a tras în țeară pe oameni?

Dar în culta Ungarie, chiar azi, în acest veac de umanitate, nu este oare pedeapsa cu moarte? Și de ce Vlad Tepeș, trăit mai înainte cu trei veacuri, ar fi fost un miserabil care execută pe criminali numai fiindcă în loc de a-i executa cu ștreang și gloanțe, cum se face în statul nostru azi, îi trăgea în țeară?

Nenorocită este apoi imputarea dlui procuror, că de ce nu învinovățim pe Românii de azi, unde se petrec ilegalități neasemănătoare mai mari ca în Ungaria. E nenorocită pentru-că nu corespunde adevărului, e nenorocită pentru-că e o repetiție a întrebării pusă de un alt procuror, care înainte cu câteva zile numai, în procesul Replicei, de asemeni căuta să ne confundă afirmînd despre România lucruri, care numai în fantasia d-sale se petrec. Și chiar de s'ar fi petrecut, ce are a face cu articolul învinovat? Nu se pot mai ales lega cu prezentul, pentru-că e mai presus de ori-ce discuție: în România există cele mai liberale legi, până-ce noi, luptătorii naționali de aici sîntem judecați pe temeiul unor legi rămase de sub era absolutistică. De acest lucru se plîngea autorul articolului. El scrie adevărul, nu poate fi deci criminal!

Mai nefericit a fost însă gândul dlui procuror de a aduce în discuție numele lui Rosetti. Vîrînd se arete cum noi, acușării de azi, sîntem niște agitatori ordinari, care nici pe departe nu sîntem inspirați de sentimentele bărbăților aleși ai națiunii noastre, dl procuror fie din răutate, fie din neștiință, vă prezintă pe Costache Rosetti așa chip, că eu trebuie să protestez sîrbătorește și categoric.

Domnule procuror! Am avut fericirea să încep cariera mea de ziarist, agitator, cum zici d-ta, la ziarul lui Rosetti. Cunosc bine și ce el a scris și ce el a zis și gîndit despre Unguri. Este adevărat că a avut simpatii pentru revoluționarii maghiari dela 1848 și pentru exilații dela 1866. Simpatia li-a acordat-o însă numai cîtă vreme i-a crezut oameni de treabă, liberali, sinceri, luptători desinteresati. Azi, dacă am ave fericirea să trăiesc acest neîntrecut Român, de sigur că el ar aplauda la lupta noastră și ar condamna cu asprime pe Ungurii, care prin întemnițări cred să rezolve cesti a română.

N'am intenționat, dlor jurați, să fac politică în apărarea nu a mea, ci a autorului articolului. Dl procuror însă mă silește să fac digresiuni. Zice anume, că noi Românii ne bucurăm în patrie de aceleași drepturi ca Ungurii. Pentru-ca să fie

crezut apoi, se dă pe sine ca exemplu, care deși cu doină românească a fost adormit în leagăn, eată-l acum domn mare, reprezentînd puterea statului!

Îmi e potrivnic mare dl procuror, căci cere întemnițarea mea. Cu toate acestea eu nu-l voi dojeni pentru-că d-sa ocară adresează națiunii din sinul căreia a eșit. Observ numai, și mă cuprind o duioșie făcînd aceasta, observ numai, că rău a făcut d-sa dacă crescut fiind cu doină românească, a lăsat ca anii să șteargă impresia dulce a frumoasei noastre limbi românești; rău a făcut, că s'a înstrăinat de poporul din care zice că face parte, pentru-că de sigur înstrăinat trebuie să fie, când vine și afirmă că Românii sînt și ei părtași depotrivă cu Ungurii la drepturile prevăzute în lege. Da, li-se dă și Românilor posturi. Cu preț foarte mare însă: dacă uită cîntul de leagăn, dacă se lapădă de idea națională și se adapă la isvorul ideii de stat maghiar, cu un cuvînt, dacă se face Ungur. Eu n'am nimic de obiectat dlui procuror, dacă în chipul acesta își caută fericirea. Hotărît însă, că arată nu numai că a părăsit neamul din care își are obîrșia, dar se declară chiar dușman al acestui popor, cerînd cu atîta stăruință întemnițarea acestora, care cauzei poporului au închinat întreaga lor viață. Pentru-că, încă odată: nu meserie, nu cestiie de pîne, dar' un apostolat este ceea-ce noi sîvîrșim, dle procuror. Dacă d-ta te-ai învîrți fie chiar cît de rar și de puțin în mijlocul poporului român, te-ai pute ușor convinge despre aceasta.

La afacerea colectei pentru ferestrele sparte la casa dlui Dr. Rățiu nu reflectez. Tovarășul meu Albini a arătat dlor jurați că de stranii dl procuror acușă și în această privință, vîrînd se vă convingă, că noi cu forța vrem să ne facem martiri. Dar' nu are dl procuror decât să ceară achitarea noastră, pentru a nu ne face martiri, și eu mulțumindu-i îi voi dovedi, că nu căutăm să fim martiri, ci adevărul e că statul ne cere într-una jertfe!

Ca să dovedească și mai mult cîtă libertate e în Ungaria, dl procuror nu se simte genat a spune, că nici un Român nu i-se pun pedeci a-și crește copiii românește, a-i duce la școală, dacă voește, chiar la București, ear' în familie toți putem vorbi românește! Numai atîta ar mai trebui: să fim opriți a vorbi românește în sinul familiei noastre. Apoi nici nu e vorba despre aceasta, ci în articolul învinovat se spune că s'a făcut legea despre kisdedő-uri, că în școlaele populare mintea copiilor români este chinuită cu învățarea limbii maghiare. Aceasta la o vîrstă când copilul luptă cu greutate pentru a-și agonisi noțiunile elementare. În articol se aduc plîngeri, că sîntem opriți a ne ridica școlae secundare cu banii noștri proprii, fără consocul statului. Toate adevăruri netăgăduite! Unde este deci crima?

E adevărat, că avem autonomie școlară și bisericească. Sînt însă cunoscute și multe optiniri ale guvernului unguresc, cu scop de a distruge această autonomie. Chiar și cel mai slab prelat român, cel mai zelos agent unguresc, metropolitul dela Sibiu nu odată, ci mai de multe-ori a trebuit să constate tendința guvernului de a ne distruge autonomia, atât de față această cetate a noastră este atacată. Ear' asaltul ține, el se continuă, încît poate că e numai cestiie de timp ca această autonomie să fie pusă la dosar, cum la răcoare vrea dl procuror să ne pună pe noi.

O acușare aspră, poate cea mai aspră, e că noi regretăm trecutul, era absolutistică, „*német világ*” cum o numiți dumniavoastră, Ungurii.

Să lămurim și cestiia aceasta. Da, este adevărat, că puțin, foarte puțin Românii sînt care se nu regretă era nemțească. Și aceasta nu pentru-că atunci, d-voastre, Ungurii, n'ați fost stăpîni, ci pentru-că atunci noi, Românii nu eram prigoniiți de nimeni, ci din potrivă: ni-am făcut atunci școlae medii, ni-am putut ridica internate, am înființat so-

Convocare.

Pe baza hotărârii adusă din adunarea membrilor fondatori, ținută în 8 Septembrie a. c. st. n. în Baia-mare a înființându-lui institut de credit „Gutinel”. Cu toată onoarea venim a ruga pe toți acționarii că la adunarea constituantă a „Gutinelui” care se va ține pe baza legii comerciale art. XXXVII. §. 154 în **20 Septembrie st. n. la 11 oare a. m.** în cetatea Baia-mare la ospătăria principală să se prezenteze ori în persoană, ori prin plenipotențiat.

Totodată sunt rugați toți acei On. domni la care din încredințarea membrilor fondatori li s-au trimis „Prospecte” pentru înscrierea de acțiuni, ca cel mai târziu pe 18 Septembrie st. n. la tot casul și cu ori-ce rezultat să ne retrimite prospectele la adresa domnului Michail Lucaci, cassar intermal în Baia-mare, ca așa adunarea convocată să se poată ține fără amănare.

Baia-mare (Nagy-Banya), 8 Septembrie st. n. 1893. [2105] 3-3

Gavril Barbu,
direct. exec.

Michail Lucaci,
cassar intermal.

Curs de moșit.

Direcțiunea institutului reg. ung. de moșit în Sibiu aduce la cunoștința publică că la **1 Octombrie** se va deschide cursul gratuit de moșit de cinci luni. Primirea se face dela 1 până 15 Octombrie a. c. pe lângă atestat de moralitate și de botez în strada Poplăcii (Quergasse) nr. 27.

Prelegerile cu limba de propunere maghiară, germană și română se încep la 5 Octombrie 1893.

Femei însărcinate se primesc, încât ajunge spațiul, pentru naștere în clinica de moșit și li se dă toată îngrijirea și întreținerea gratuit pe speșele ministerului reg. ung. de culte și instrucțiune. [2082] 2-4

Sibiu, 1 Septembrie 1893.

Direcțiunea.

Pentru-ca și persoanelor mai sărace dela țeară să li se dea puțină de a se instrui în moșit, direcțiunea institutului împărțește locuință liberă la 10 eleve pentru durata cursului. Pentru cele se adresează în scris sau verbal către direcțiune, Quergasse nr. 27.

Terno! Terno!

Tot ceea-ce îți dorește inima.

Totdeauna bani în buzunar! Vieață fără grije!

Toate se pot ajunge lesne; și cum?

Numai printr'un câștig în loterie.

Astăzi nu mai există nimic întem-pător, deoarece se s'a dovedit cu statistică, că calculațiunile basate pe știința matematică și pe cercetările de mai mulți ani regulat aduc câștiguri. Așa au fost câștigate cam 60 de ternuri pe cifrele de câștig calculate de domnul Ditrichstein și trase la cele din urmă trageri dela 9 Septembrie, anume în Viena nr. 14, 61, 46, în Graz nr. 9, 49, 60.

Deci noroc a adus tuturor cetitorilor acestor rinduri care se observe exact, că cu cifrele lui Ditrichstein se poate dobândi tot ceea-ce dorește inima, de aceea și strigăm: Trăească știința matematică! Trăească întemeietorul calculului de loterie rațional! [2128] 1-1

Cine vrea, prin urmare, să facă câștig, să se lapede de griji, să scrie imediat după cifre de noroc la domnul: „Ditrichstein Maurizio, în Buda-pesta (fară adăogire). A se alătura 3 mărci a câte 5 cr. pentru speșele de postă. Răspuns va sosi imediat și franco.

Pentru tragerile de făcut în lunile lui Septembrie și Octombrie stau la dispoziție îndrumări speciale bine calculate.

În fața holerei ce bântue

precum și ori-când pentru păstrarea și res-tabilirea sănătății [2009] 6-6

beți numai

Apa de sodă a lui E. Roth,

care e fără bacterii și fără accide chimică pură nu sgarie în gât.

Se vinde în multe prăvălii, în birturi, cafenele și la fabricantul: Pempfingerasse nr. 16.

A apărut:

Clara Milici

Novelă

de

I. Turghenev.

Traducere din limba rusă

de

Enea Hodoș.

Institut Tipografic în Sibiu.

La „Institutul Tipografic” în Sibiu se află de vânzare:

PORTRETUL

dlui Dr. Vasile Lucaci.

Un tablou în mărime de 38x28 cm.

Preț 50 cr.

ANUNT.

Am onoare a aduce la cunoștința onor. public român, că în Arad, strada Bisericii (Templomuteza) nr. 4, vis-à-vis cu palatul Minorilor, pe intravilanul bisericii greco-catolice române, am deschis cu începere dela **6 Septembrie nou**

Atelierul meu de fotografie și pictură.

Atrag atențiunea onor. public la împrejurarea, că atelierul meu va cuprinde și altul de pictură, că socotind dela prima comandă, tot al 50-lea va fi remunerată cu o pictură de oleiu, în mărimea naturală (fotografia proprie).

Numărul curent se poate controla prin onor. public; toate exemplarele de pictură vor fi expuse la Reinhardt Fülöp, sau la atelierul meu.

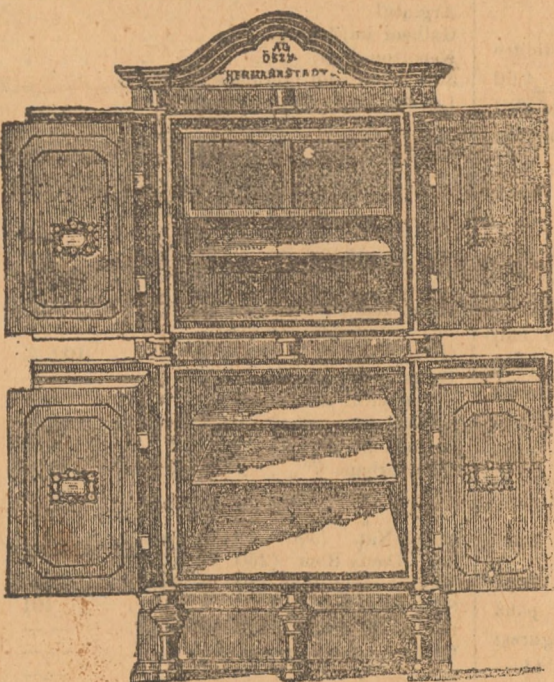
În fine îmi permit a aminti, că aplicat nu demult ca conducător al atelierului dlor Kossak și Kraus, am avut destulă ocaziune a cunoaște pretenșiunile și gustul distins al onor. public din Arad și provincie, căruia și eu mă voi silă a satisface pe deplin.

Rugând sprijinul onor. public român, sunt

Cu toată stima

Stefan L. Honisch,

pictor și fotografist.

Fabricat în țeară!

Ces. și reg. privil.

Prima fabrică de casse ardelenească.

Existând de 12 ani, premiata cu mai multe distincțiuni a lui

A. Géza Öszy,

Quergasse Nr. 39,

SIBIU,

Hechtgasse Nr. 40.

recomandă

Cassele și cassettele sale de fier pentru păstrat bani, cărți și documente

sigure contra focului și spargerii

de construcție proprie a ei și putând fi deschise numai de cumpărătorul însuși. Diferite forme și mărimi, cu prețuri mai ieftine, decât asemenea produse din alte fabrici.

CASSELE

[1316] 28-

sunt expuse vederii cercetătorilor în localul fabricii.

Prețuri curente ilustrate se trimit la cerere gratis și franco.

DIN PUBLIC!

Întorcându-mă din călătoria-mi de afaceri, aduc la cunoștința onor. mei clienți, că pentru

sesonul de toamnă și de iarnă

ce începe am provăzut prăvălia mea

cu stofe de modă, cu haine gata pentru bărbați și băieți, pălării și ghete,

din fabricele cele mai renumite din țeară și străinătate, având un asortiment foarte ales. Ori-cine n'are decât să facă o încercare și se va încredința, că sunt în plăcuta pozițiune a îndeplini toate trebuințele onoraților mei clienți atât în ceea-ce privește prețurile, cât și alegerea de ori-ce calitate a obiectelor.

Având la îndemână un croitor (Zuschneider) absolvat la academia de croitorie care conduce atelierul aflător în casa mea proprie, sunt în stare a face gata în 24 oare ori-ce comandă după măsura luată într'un mod cât se poate de solid și de exact.

Asigurând pe onor. clienți ai mei de un serviciu fără concurență, mă recomand [2038] 2-6

Cu cea mai mare stimă

ISAK ASCHER,

deposit de haine gata pentru bărbați; pălării și ghete,

cel mai mare atelier de croitorie,

strada Cisnădiei nr. 6, în casa cea nouă a comandai de corp.

Servește pe onor. mei clienți și cu plată pe rate în condițiunile cele mai priincioase.

De mulți ani ca leac de casă recunoscut ca domolitor în dureri de podagră, reuma și de nervi.

Fluidul de podagră al lui Kwizda

FLUIDUL DE PODAGRĂ al lui KWIZDA.

Prețul 1/1 flacon 1 fl., 1/2 flacon 60 cr. Se capătă în toate farmaciile.

DEPOSITUL PRINCIPAL: Farmacia cercuală în Korneuburg lângă Viena.

[1008] 15-15

PICĂTURI DE STOMAC MARIA-ZELL,

de un efect excelent la morhuri de stomac, un medicament indispensabil de casă și poporal demult cunoscut.

Simptomele, după care se cunosc morburile de stomac sunt: Lipsă de apetit, slăbirea stomacului, răsuflare a miros greu, blesare, rigăeală acra, colică, arsuri în gât, producere peste măsură de flegmă, gâlbănare, greață și vomare, cărcei de stomac, scaun tare și constipațiune.

Și la dureri de cap, încălcarea peste măsură a stomacului cu mâncări și beuturi, la limbrici, morhuri de ficat și hămoroidale un remediu vindecător probat.

La morburile numite picături de stomac Maria Zell s'au dovedit de mulți ani ca cele mai bune, ceea-ce confirmă sute de atestate. Prețul unei sticle dimpreună cu îndrumarea cum să se folosească 40 cr., sticlă dublă 70 cr. Expediție centrală prin apotecarul Carol Brady, Kressier (Moravia). Cumpărătorii sunt rugați a fi cu precauțiune la marca și subscriere. Să se considere ca veritabile numai astfel de picături, pe al căror emballage e lipită o fașie verde cu cuvintele: „Garantez de veritabilitate”. Aceasta fașie e provăzută și cu iscălitura mea. [1859] 6-43

Picături de stomac Maria-Zell veritabile se află în Sibiu: Farmacia K. Müller, farmacia Aug. Teutsch; Făgăraș: farmacia de Pildner, farm. Schuster; Sighișoara: farm. F. Folbert, farm. I. H. Weber.

De 30 de ani se folosește în grajdurile princiare de Curte, în grajdurile mai mari militare și civile, pentru întărire înainte și intrămare după strapațe mari, la scrintituri, înțepenirea nervilor etc., face capabil calul pentru prestațiuni extraordinare în trenagiu.

Fluidul de restituțiune al lui Kwizda.

Se poate capătă în farmaciile și băcăniile din Austro-Ungaria.

DEPOSITUL PRINCIPAL: FRANCISC I. KWIZDA, furnisor de curte ces. și reg. austriac și reg. român, farmacist cercual în Korneuburg I. Viena.

Să se aibă în vedere marca de fabrică de mai sus și să se ceară expres Fluidul de restituțiune al lui Kwizda.